

Három év telt el a zenekar utolsó stúdióalbumának ([Kicsi ország](#)) megjelenése óta, közben tartottak egy húszéves jubileumi nagykoncertet, nagyon sokat koncerteztek

(Székelyudvarhelyen

[2011](#)

[őszén](#)

és

[2013 tavaszán](#)

jártak, előbb

[Varga Livius-t](#)

, majd

[Kiss Tibort](#)

interjúvoltuk meg), megjelent egy könyv is a zenekarról, gyakorlatilag Magyarország első legkeresettebb koncertprodukciói közé ért.

A [Kaktuszliget](#) című új nagylemezre tizenegy dal került, körülbelül az utóbbi két évben születtek, végleges formájukat idén nyerték el,

[Kiss Tibi itt mesél róla](#) .

Youtube-ra fel (amíg lehet hallgatni), dőlj hátra.

A [Kivándorló blues](#) című nyitódalt már élőben is lehetett hallani az együttes tavaszi udvarhelyi koncertjén is, sőt [egyik válogatásunkba is bevettük](#) . Az ember néha lábbal ad választ arra, hogy miért nem érzi jól magát.

Német nyelvű szövegdarabok vegyülnek az **Ubenkante Schmerzen** dalba, jó kemény hardrock ez is, mint több más az albumról, ezt Kárpáti Dódi, a trombitás énekli.

{youtube}LnPwHf7Pc4Y{/youtube}

A [Senki se menekül](#) és az utána következő **Lámpát ha gyújtok** talán a legjobban sikerültek a lemezeiről, az előbbi mintha picit az Autó egy serpentinre juttatná eszembe. No meg az Ajjajjaj, hiszen a „Hát szoríts magadhoz mindent, ami fontos és üvölts az ég felé, mert amit nem becsülsz ma, az holnapra már mind az ördögé” sornál nem tudok nem arra gondolni, hogy „Ami ma még az ajtón bejött, holnap a kulcslyukon kimegy”.

A [Lámpát ha gyújtok](#) viszont szerintem a legjobb dal a lemezeiről - igen, ez picit szubjektív. Nagyon szép a szövege ("Ha a karodban nincsen már elég erő / És a szívéhez nem láncol egy szerető / Sem az Istenek gomblyukán nem látni át / Sem a nappal nem mutatja éjjel magát / De utolér a múlt mint a mögöttünk hagyott jövő / Cicomázd fel a sorsot az mégis csak előkelő", zenéje is nagyon komplex, a zongora és a trombita is jelentős szerepet kap benne.

